

Калачова І.І., *выкладчык*

ЭТНАПЕДАГАГІЧНАЯ СПАДЧЫНА
І ЯЕ ВЫКАРЫСТАННЕ ў ПРАЦЫ
САЦЫЯЛЬНАГА ПЕДАГОГА
З СЯМ'ЕЙ

Этнапедагагічная спадчына як частка культуры любога этнасу захоўвае шматвяковы вопыт народнага выхавання, вопыт, які ў творча перапрацаваным і адаптаваным да сучаснасці выглядзе можа быць важнейшай крыніцай сацыяльна-педагагічнай практыкі.

Беларусь - краіна, на тэрыторыі якой пражываюць прадстаўнікі розных нацыянальнасцей. Іх этнапедагагічная спадчына мае не толькі багацейшы нацыянальны змест, этнічную самабытнасць, але і глыбокую натуральнасць, гуманістычнасць, грунтоўнасць. Велаць яе асаблівасці і формы

распаўсюджвання, рэгіёны бытавання і выкарыстання ў сучасным адукацыйна-выхаваўчым працэсе - важнейшая задача ў падрыхтоўцы сацыяльных педагогаў.

Этнапедагагічная спадчына ўплывае на фарміраванне лепшых якасцей асобы: патрыятызму, сумленнасці, вернасці і адданасці айчыне, працавітасці, маральнасці і інш.

Этнапедагагічная спадчына беларускага народа як частка культуры захоўвае народны выхаваўчы вопыт, які назапашваўся папярэднікамі. Погляд у мінулае высвятляе дасканалую сістэму сацыялізацыі, этнізацыі асобы, якая складалася пад уплывам навуковай думкі, грамадскасці, навакольнага асяроддзя, сям'і. Дастаткова ўспомніць такіх этнографоў, фалькларыстаў, педагогаў, як Е.Р.Раманаў, М.Я.Нікіфароўскі, Ю.Ф.Крачкоўскі, У.М.Дабравольскі, Я.Ф.Карскі, П.В.Шэйн, М.В.Доўнар-Запольскі, А.Я.Багдановіч, І.Д.Гарбачэўскі і інш.

Сямейная этнапедагагічная спадчына беларускага народа з'яўляецца крыніцай ведаў аб вырошчванні сем'яніна, працаўніка, патрыёта. Сямейныя этнапедагагічныя традыцыі беларусаў падзяляюцца на традыцыі працоўнага, маральнага, разумовага, эстэтычнага, патрыятычнага, фізічнага, рэлігійнага выхавання. Працоўная этнапедагагічная традыцыя з'яўляецца найгалоўнейшай у сістэме народнай педагогікі, яна адлюстроўвае менталітэт беларуса і ўплывае на фарміраванне іншых этнапедагагічных традыцый: маральнай, эстэтычнай, фізічнай, разумовай і г. д.

Далучаць сямейную этнапедагагічную спадчыну да сучасных псіхолога-педагагічных ведаў, якія набываюць сацыяльна-педагагічны характар, - адна з задач кафедры педагогікі сацыякультурнай дзейнасці. Сярод іншых дысцыплін вылучаецца прадмет «Этнапедагагіка». Праз разнастайныя формы заняткаў студэнтам даносяцца асноўныя ідэі беларусаў аб сямейным выхаванні, тлумачыцца іх змест, вывучаецца сістэма іх дзейнасці. Першы вопыт выкладання прадмета «Этнапедагагіка» паказаў неабходнасць далейшага ўдасканалення і паглыблення зместу прадмета, практычную значнасць ведаў, набытых студэнтамі. З тэарэтычнага боку цікаваць у студэнтаў выклікаюць гістарычныя,

этнаграфічныя, фальклорныя пытанні этнічнай педагогікі, з практычнага - асабістае далучэнне студэнцкай моладзі да пытанняў, якія маюць важнейшае значэнне ў іх жыцці (напрыклад, вызначэнне радаводу, набыццё ведаў аб прыёмах, метадах і сродках выхавання дзяцей і інш.). Цікаvasць выклікае і тэма вольнага часу сучаснай сям'і (стагчымасці ўключэння народных прыёмаў арганізацыі вольнага часу ў святочнае і штодзённае жыццё).

Этнасацыялагічнае апытанне сучаснай сям'і г.Мінска, якое праводзілася намі на працягу 1992-1995 гг. з мэтай высвятлення ўзроўню этнапедагагічных ведаў, паказала, што бацькам патрэбна хуткая дапамога па разнастайных пытаннях сацыялізацыі дзяцей, падлеткаў, моладзі. Будучыя сацыяльныя педагогі могуць аказаць непасрэднае ўздзеянне на павышэнне агульнапедагагічнай і этнапедагагічнай культуры і адукаванасці бацькоў.

Як бачым, вывучэнне, засвойванне, выкарыстанне этнапедагагічнай спадчыны ў сістэме папрыхтоўкі сацыяльных педагогаў, арганізатараў вольнага часу ў сацыякультурнай сферы карысна, бо накіравана на ўмацаванне маральных устояў сям'і, яе дабрабыту, бацькоўскай культуры, на паляпшэнне мікраклімату.